

ten, og jeg skal altsaa anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtigt Fremme.

Endnu kunde jeg i denne Forbindelse ønske at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa de Overenskomster, som er truffene i Madrid den 14. April 1891. Der blev da sluttet to Overenskomster; den første af disse er tiltraadt af en Række Lande, nemlig Frankrig, Holland, Belgien, Italien, Svejts, Spanien, Portugal, Østerrig-Ungarn, foruden Brasilien, Kuba o. s. v. Denne Overenskomst gaar ud paa, at Borgere i disse Lande kan faa deres i Hjemlandet indregistrerede Varemærker indregistreret i samtlige kontraherende Lande, blot ved at anmelde det til Bureauet i Bern. Den anden Overenskomst, som jeg her særlig vil fæste mig ved, er tiltraadt af Storbritannien, Frankrig, Portugal, Svejts, Brasilien, Kuba m. fl., og den gaar ud paa, at enhver Vare, som falskeligt angiver et af de kontraherende Lande som Oprindelsesland, kan beslaglægges enten i det Land, hvor den falske Oprindelsesbetegnelse er anbragt, eller i det af de kontraherende Lande, hvortil den indføres. Naar jeg har tilladt mig at henpege herpaa, er det med et ganske bestemt Eksempel for Øje, som synes mig at gøre det meget ønskeligt, at vi tager Spørgsmaalet om Tiltræden af denne Overenskomst under Overvejelse. Et Forlydende, der stammer fra en Kilde, som jeg maa anse for absolut paalidelig, meddeler nemlig, at der til Brasilien og Kuba indføres hollandsk Daasesmør forsynet med dansk Oprindelsesbetegnelse. Som Forholdet nu stiller sig, staar vi magtesløse og retsløse overfor den paagældende Retskrænkelse. I det Øjeblik vi sluttede os til denne Konvention, til hvilken Adgang fremdeles staar aaben, vilde vi have det i vor Magt derigennem meget let at standse den paagældende Trafik. Det er med dette meget graverende Eksempel for Øje, at jeg tillader mig at henstille til den højtærede Minister at tage Spørgsmaalet om eventuel Tiltræden fra dansk Side af den paagældende Madrid-Overenskomst under velvillig Overvejelse.

Ministeren for Handel og Søfart (Muns): Jeg takker for den overordentlig velvillige Interesse, der er vist dette Lovforslag her i dette høje Ting. Med Hensyn til Bemærkningerne om Lurmærket vil jeg sige, at efter min Mening er Lurmærket allerede i Forvejen beskyttet her, men vor Stilling vil i alt Fald blive mere utvivlsom og sikker ved Vedtagelsen af

dette Lovforslag, hvis Grundbetingelse netop er Gensidighed.

Med Hensyn til Madrid-Overenskomsten af 1891 skal jeg villig indrømme, at den er mig ikke bekendt, og jeg tør derfor ikke udtale mig nærmere om den, men Sagen skal i hvert Tilfælde blive undersøgt, og hvis der er noget at gøre for at sikre Danmarks Stilling, skal det selvfølgelig blive gjort. Det er mig ikke ganske klart, hvorvidt dette Lovforslag paa nogen Maade vil kunne faa nogen Berøring dermed netop med Hensyn til den gensidige Sikring, som dette Lovforslag giver; det drejer sig her om et Fællesmærke, og jeg ved ikke, om det vil ramme det Tilfælde — jeg antager ikke, at det vil —, som den ærede sidste Taler (Sonne) berørte, men, som sagt, Sagen skal i hvert Tilfælde blive undersøgt.

Sonne: Jeg takker den højtærede Minister for Tilsagnet om at tage Spørgsmaalet om vor mulige Tiltræden af Madrid-Overenskomsten under velvillig Overvejelse. I øvrigt skal jeg paa den af den højtærede Minister givne Foranledning udtale, at jeg ikke skønner, at der er nogen direkte Forbindelse mellem dette Lovforslags Bestemmelser og den paagældende Madrid-Overenskomst.

Bojsen: Jeg vil i Anledning af dette Lovforslag tillade mig at rette en Henvendelse dels til den ærede Handelsminister og dels til den ærede Landbrugsminister. Hensigten med et saadant Fællesmærke er jo, at vi skal reklamere med vore Produkter. At vi har et særegent Mærke, skulde jo netop være et Vidnesbyrd om den gode Kvalitet af de Varer, som betegnes netop med dette Mærke, men det forekommer mig, at vort Landbrugsministerium og maaske ogsaa vort Handelsministerium reklamerer alt for lidt i Forhold til de store Omkostninger, vi herhjemme har paataget os for at skabe det bedst mulige Produkt, navnlig gennem alle disse Sundhedsforholdsregler, vi har maattet underkaste os baade ved vore Mejerier og vore Slagterier. Jeg mener, at der var Grund til, at der paa det store Verdensmarked blev reklameret noget mere, end der er blevet gjort. Det er mig bekendt, at mange af de Foranstaltninger, vi har truffet, er ganske ubekendt for vore Kunder i England, man kan ikke forlange, at et enkelt Slagteri eller et enkelt Mejeri skal tage sig den Opgave paa at reklamere, thi det er en temmelig kostbar Historie, og